

POLITYKA OCHRONY DZIECI W PLACÓWCE OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZEJ „SŁONECZNA EKIPA”

PREAMBUŁA

W trosce o rozwój dzieci oraz przez szacunek dla ich praw i wolności, główną zasadą działań podejmowanych przez pracowników placówki opiekuńczo-wychowawczej „Słoneczna ekipa” jest kierowanie się ich dobrem. Wszystkie dzieci mają prawo do jednakowej ochrony przed wszelakimi rodzajami krzywdzącego zachowania. Ochrona dzieci przed przemocą jest obowiązkiem każdego pracownika placówki. Pracownicy placówki mają obowiązek traktować dzieci z szacunkiem oraz uwzględniać ich potrzeby.

ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI DOROSŁY – DZIECKO, OKREŚLAJĄCY JAKIE ZACHOWANIA SĄ NIEDOZWOLONE W KONTAKCIE Z DZIECKIEM.

1. Zasady bezpiecznych relacji z dzieckiem określają, jakie zachowania i praktyki są niedozwolone w pracy z dziećmi, a ich przestrzeganie przez wszystkich pracowników placówki może zmniejszyć ryzyko krzywdzenia dzieci.
2. Zasady bezpiecznych relacji dotyczą następujących obszarów:
 - a. kontakt fizyczny z dzieckiem jest czymś nieuchronnym. Przykładowe formy kontaktu fizycznego, to:
 - pomoc w czynnościach pielęgnacyjnych, higienicznych dzieci młodszych;

-
- reagowanie na potrzeby emocjonalne dzieci np.: poprzez przytulenie się do dorosłego, (kontakty tego typu powinny mieć miejsce najlepiej w obecności osób trzecich, przestrzeniach otwartych, co w razie wątpliwości służyć powinno ich obiektywizacji);

Ja też mam swoje
granice.

Mogę Cię
przytulić?

Asertywność jest czymś pozytywnym. Pytanie o zgodę uświadomi mi, że mam prawo do wyznaczania granic swojego ciała.

- stanowcze interwencje wychowawcze prowadzone w bezpośrednim kontakcie fizycznym są dopuszczalne w sytuacjach zagrożenia życia i zdrowia dotyczących: konfliktów pomiędzy podopiecznymi (rozdzielenie zwaśnionych, przytrzymanie, obezwładnienie), działań z zakresu pomocy przedmedycznej (działania ratunkowe związane z udzieleniem pierwszej pomocy), zagrożenia lub paniki spowodowanej czynnikami zewnętrznymi (pożar, intensywne zjawiska atmosferyczne, niebezpieczne zachowania osób trzecich itp.);
- niedopuszczalne są zachowania noszące znamiona : przemocy fizycznej (np.: popychanie, uderzanie, wykręcanie rąk, duszenie, kopanie, szarpanie, spoliczkowanie) erotyzowania relacji (flirt, dwuznaczny żart, rozmowa, wyzywające spojrzenie), seksualizacji relacji (obcowanie płci i inne czynności seksualne).

- b. Komunikacja werbalna z dzieckiem powinna być pozbawiona akcentów wrogich, aroganckich, agresywnych, złośliwych, ironicznych i wulgarnych oraz nie może:
- wzbudzać w dziecku poczucia zagrożenia (groźby, wyzwiska, krzyk);

- obniżać, niszczyć poczucia wartości (np.: wyzwiska, krzyk, negatywne oceniania, wzbudzanie poczucia winy);

- upokarzać (publiczne wyszydzanie, ośmieszanie);
- naruszać granic (niezachowywanie odpowiedniego dystansu, podteksty o charakterze erotycznym);

Pracownicy placówki:

- zwracają się do dziecka po imieniu;
- mówią do dziecka spokojnie, nie podnoszą głosu;
- używają języka zrozumiałego dla dziecka, a zarazem poprawnego pod względem reguł językowych;
- nie używają słów i wyrażeń niecenzuralnych;

- nie etykietują dzieci, nie ośmieszają dziecka i nie upokarzają;
- nie używają wobec dziecka przemocy psychicznej, nie grożą dziecku i nie straszą, aby uzyskać posłuszeństwo;
- nie oceniają postępowania rodziców dziecka w jego obecności;
- nie pozostawiają dziecka bez wyjaśnienia – tłumaczą swoje decyzje;
- nie pozostają obojętnym na wyrażoną przez dziecko chęć nawiązania kontaktu, rozmowy; -
- Zachęcają dziecko do mówienia.

**Mam prawo czuć się
bezpiecznie.**

**Dziękuję,
że mi o tym
mówisz.**

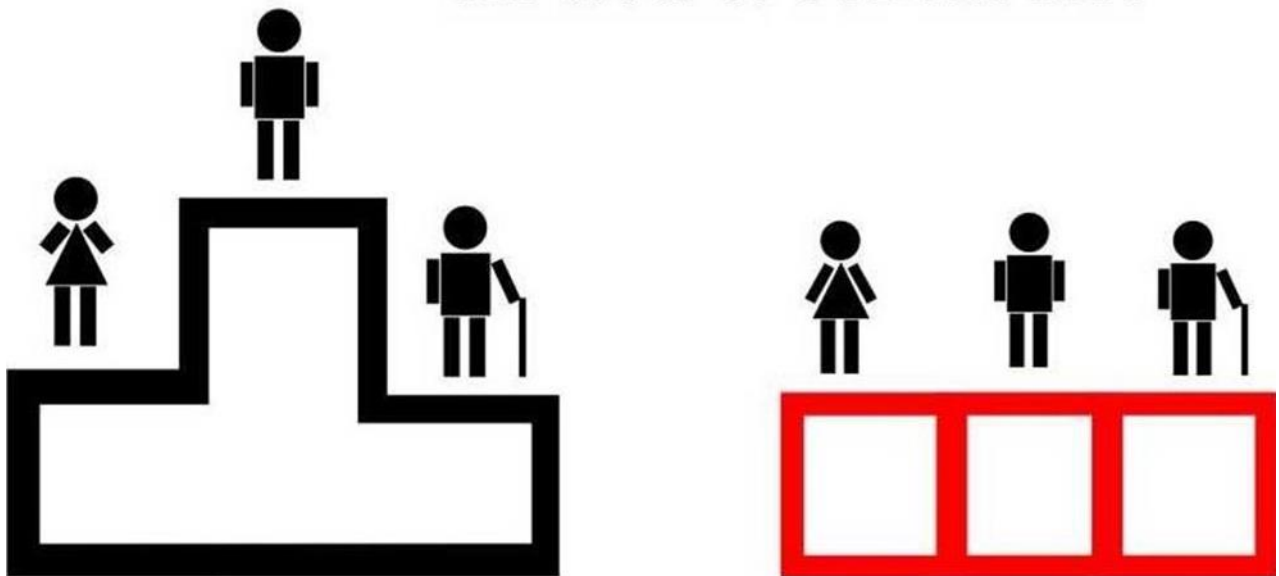

**Muszę mieć pewność, że mogę do Ciebie przyjść
z każdym problemem, nie obawiając się, że
będę postrzegana jako "skarżypyta".**

c. równe traktowanie polegające na obdarzaniu taką samą troską i uwagą wszystkie dzieci oznacza, że niedozwolone jest:

- wyłączenie skupianie uwagi na wybranych dzieciach z jednoczesnym ignorowaniem potrzeb innych;
- nieuzasadnione dawanie przywilejów tylko wybranym dzieciom i pozbawianie ich pozostałych dzieci;
- nierówne i niesprawiedliwe przydzielanie zadań – nieadekwatne do możliwości i wieku;
- zwalnianie z wykonywania obowiązków – w nieuzasadnionych sytuacjach;
- godzenie się, brak reakcji na nieformalną hierarchię grupową, dominację w grupie przez negatywne jednostki, ustalanie przez nie i wdrażanie nieformalnych zasad, przyzwolenie na wykorzystywanie młodszych wychowanków przez silniejszych.

RÓŻNI W ŻYCIU RÓWNI W PRAWACH

Pracownicy placówki:

- wszystkie dzieci traktują jednakowo, bez względu na kolor skóry, pochodzenie, środowisko społeczne, tradycje kulturowe i religijne, status materialny, stan zdrowia, wygląd, zachowanie, itp.

- d. kontakty bezpośrednie i online z dzieckiem poza placówką powinny być:

- ściśle powiązane z wykonywaniem obowiązków służbowych, opiekuńczo-wychowawczych (zorganizowane przez placówkę wyjazdy, wycieczki itd.);
- dokumentowane (zapisy w dokumentacji pracy wychowawczej, w dzienniku wyjść służbowych);
- niedopuszczalne jest utrzymywanie takich kontaktów celem zaspakajania przez dorosłego własnych potrzeb społecznych lub emocjonalnych, namawiania do zachowań niezgodnych z prawem.

Mam prawo czuć się bezpiecznie.

Muszę mieć pewność, że mogę do Ciebie przyjść z każdym problemem, nie obawiając się, że będę postrzegana jako "skarżypyta".

- e. czynności higieniczno-pielegnacyjne mają służyć przede wszystkim higienie osobistej i zdrowiu, wykonywane w odpowiednich warunkach zapewniających uszanowanie intymności w tego typu czynnościach, niedozwolone są:
- zachowania naruszające prywatność i intymność;
 - aktywność pracownika powinna być poprzedzona zgodą dziecka, a jej zasadność powinna być uzależniona od stopnia samodzielności dziecka i wcześniej z nim omówiona;
 - aktywność pracownika powinna odbywać się, w miarę możliwości, w obecności osób trzecich.

- f. dyscyplinowanie dziecka to narzędzie komunikujące dzieciom, że ich postawa w danej sytuacji nie jest właściwa, sprzeczna z oczekiwaniami i/lub nieefektywna; dyscyplina ma pobudzać do wywiązywania się z obowiązków, a nie powodować krzywdę dziecka, wiąże się ze stawianiem granic, kształtowaniem trwałego systemu wartości, adekwatnego poziomu samooceny oraz umiejętności podejmowania trwałych decyzji; niedopuszczalne są wszelkie formy dyscyplinowania mające na celu:
- upokorzenie, poniżanie oparte na wykorzystywaniu przewagi fizycznej (agresja, stosowanie kar fizycznych, środków przymusu bezpośredniego, izolowanie);
 - uniemożliwienie realizacji podstawowych potrzeb fizjologicznych (pozbawianie snu, pokarmu itd., prace fizyczne nieadekwatne do możliwości dziecka);
 - presję psychiczną (dominacja poprzez krzyk, groźby, lekceważenie potrzeb psychicznych np.: bezpieczeństwa, przynależności, miłości).

Nie wolno mnie zawstydząć, upokarzać i obrażać.

Dlaczego Pani
mnie nie lubi?

Przemoc emocjonalna nie zostawia siniaków,
ale jest równie okrutna. Zatrzymaj się i pomyśl,
zanim powiesz coś co mnie zrani.

© Czary z druku 2024

Metody dyscyplinowania dziecka muszą być:

- odpowiednio dobrane do wieku i poziomu rozwoju dziecka;
- **pochwała i zachęta powinny być najczęściej stosowanym przez pracowników placówki środkiem do osiągnięcia sukcesów wychowawczych;**
- stosowanie konsekwencji wobec dziecka nie może naruszać jego godności i nietykalności osobistej;
- konsekwencja nigdy nie powinna dotyczyć odczuwanych przez dziecko uczuć i emocji,, jedynie wynikających z nich niepożądanych zachowań;
- w przypadku konieczności zastosowania konsekwencji nie mogą one nosić cech przemocy fizycznej ani psychicznej w stosunku do dziecka.

ZASADY BEZPIECZNEJ RELACJI DZIECKO – DZIECKO.

Dziecko powinno w relacjach z innymi dziećmi przestrzegać m. in. Takich norm jak:

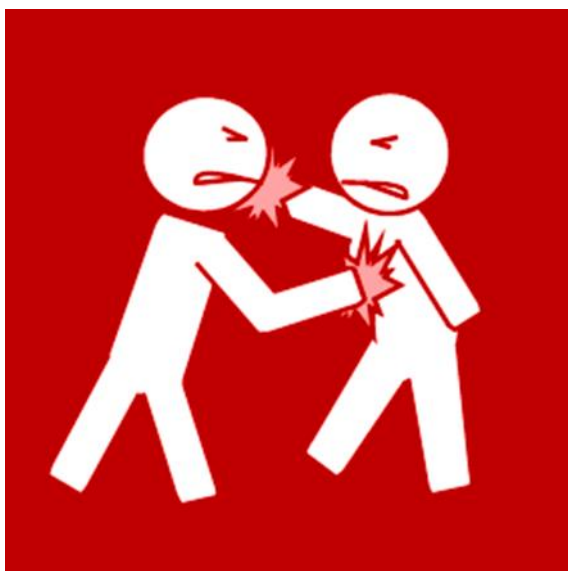
1. zgodnie bawię się z innymi, nigdy nie szarpie, nie biję nikogo;

ZGODNIE BAWIĘ SIĘ Z INNYMI

"Designed by Brgfx / Freepik"

<https://mala275.blogspot.com>

2. staram się być miły i koleżeński wobec innych i nie robię nikomu przykrości;

Potrafę przeproszać i wybaczać

3. nie przezywam, nie obrażam dzieci;
4. nie wyśmiewam się z nikogo;

Staram się zrozumieć uczucia innych

Musiło Ci
być smutno.

Staram się zrozumieć, jak czują się inni,
i współczuję, gdy są smutni lub
mają trudności.

5. pomagam innym dzieciom;

6. okazują zrozumienie dla niepełnosprawności oraz odmiennego wyglądu, kultury, wyznania;

Szanuję różnice

Pamiętam, że każdy jest inny
i ma inne zainteresowania oraz
umiejetności.

7. jeśli na coś się nie zgadzam, to mówię o tym otwarcie;

Uczę się akceptować własne emocje

Jestem wyjątkowa i odczuwam wiele różnych emocji. Każda z nich jest ważna i potrzebna.